

Gevaren van de Gereformeerde Theologie

8/18: Het gevaar van de Bijbel niet letterlijk, in zijn normale betekenis te begrijpen

Bron: Middletown Bible Church, <http://www.middletownbiblechurch.org/doctrine/dangerso.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

De Bijbel moet letterlijk geïnterpreteerd worden, en dat is de manier waarop taal normaal en natuurlijk wordt begrepen. Wij erkennen dat de Bijbelschrijvers frequent figuratieve taal gebruikten, en dat is een normale en pittoreske manier om letterlijke waarheid te portretteren. De Bijbel moet begrepen worden in het licht van het normale gebruik van taal, de historische en culturele achtergrond, de context van de passage, en de algemene leer van de Bijbel (2 Timotheüs 2:15). Hoogst belangrijk: de gelovige moet de Bijbel bestuderen in volle afhankelijkheid van de GEEST VAN DE WAARHEID wiens bediening het is Christus te openbaren en de geest en het hart van gelovigen te verlichten (Johannes 5:39; 16:13-15; 1 Korinthiërs 2:9-16). De natuurlijke, niet-wedergeboren mens kan het Woord van God niet begrijpen of correct interpreteren. De dingen van God zijn dwaasheid voor hem en hij kan ze niet kennen (1 Korinthiërs 2:14), en zijn geest is verblind (Romeinen 3:11; 2 Korinthiërs 4:3-4).

God meent wat Hij zegt en zegt wat Hij meent. Hij heeft ons niet Zijn Woord gegeven om ons te bedriegen of ons te misleiden. Hij verwacht van ons dat wij zouden aannemen wat Hij heeft gezegd op een eenvoudige, kinderlijke manier. Wij moeten Hem gewoon op Zijn Woord nemen.

De Gereformeerde theologie heeft de letterlijke interpretatie verlaten, op drie belangrijke gebieden:

1) De profetieën van het Koninkrijk

De grote profetieën in de Bijbel, gevonden in Jesaja, Jeremia, Daniël, Ezechiël en alle andere profeten, kunnen we niet lezen zonder oog in oog komen te staan met verbluffende gedetailleerde beschrijvingen van een toekomstig koninkrijkstijdperk wanneer de Messias zal heersen in Jeruzalem. Hoe kunnen we zulke profetieën negeren? Hoe kunnen we trots verklaren dat deze voorzeggingen nooit letterlijk zullen vervuld worden? Hebben de profeten zich vergist? Werden hun voorzeggingen op een of andere manier ongeldig verklaard? Waarom weigeren gereformeerde mensen deze koninkrijksprofetieën te begrijpen in hun normale, letterlijke betekenis?

2) De profetieën van de Grote Verdrukking en de Tweede Komst

Vele gereformeerden vandaag hebben zich verenigd met het preteristische kamp. Zij geloven dat de meeste of alle profetieën reeds vervuld werden in het verleden, in het bijzonder in verband met de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.C.. Zij beweren dat deze grote profetieën over de grote verdrukking en de tweede komst van onze Heer geen TOEKOMST zijn maar reeds VERVULD werden. Zij beweren dat deze belangrijke profetische gebeurtenissen reeds plaatsvonden in 70 n.C.!

Deze benadering is het resultaat van een niet-letterlijke interpretatie van profetie. De Bijbel heeft veel te zeggen over wanneer onze Heer zal komen in Zijn Koninkrijk. Beschouw het volgende en bemerk hoe dit geheel de notie tegensprekt dat Christus in Zijn koninkrijk kwam in 70 n.C.:

1. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk dan keert Hij terug naar de aarde en zal Hij gezien worden door elk oog (Mattheüs 24:25-30 en Openbaring 1:7).

Dit is nooit gebeurd in 70 n.C.

2. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk, zal het joodse volk verzameld worden uit alle landen en teruggebracht in hun beloofde land (Mattheüs 24:31; Jeremia 16:14-15; Jesaja 43:5-7; Jeremia 23:7-8; Jeremia 31:7-10; Ezechiël 11:14-18; Ezechiël 36:24).

Dit is niet gebeurd in 70 n.C. In plaats van verzameld werden de joden gedood en verstrooid.

3. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk, zullen er geen oorlogen meer op aarde zijn (Jesaja 2:4; Micha 4:3; Psalm 46:9; Zacharia 9:10).

Dit vond niet plaats in 70 n.C. want dit was een tijd van wrede oorlogvoering, en ook daarna, uitgewerkt door het machtige Romeinse leger

4. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk, zal het koninkrijk voor Israël hersteld worden (Handelingen 1:6) en de Messias zal zitten op de troon van David, gelokaliseerd in Jeruzalem (Jesaja 9:7; Jeremia 17:25; 23:5-6; 33:15; Hosea 3:4-5; Amos 9:11-15; Lukas 1:32-33).

Dit vond niet plaats in 70 n.C. want Jeruzalem en de tempel waren verwoest, en er was geen Koning uit de lijn van David die heerste op de aardse troon!

5. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk zal het een tijd zijn van grote bevrijding en grote zegen voor het joodse volk (Jeremia 30:7-9; Ezechiël 34:25-31).

Dit vond niet plaats in 70 n.C. want dat was een tijd van grote oordelen over het joodse volk dat enkele tientallen jaren eerder hun Messias doodde en Hem afwees (althoewel sommige joden wel in Hem geloofden).

6. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk zal Hij Zijn heiligdom, de Tempel, in het midden van Zijn volk stellen (Ezechiël 37:26-28; Ezechiël 40:5-43:27).

Dit gebeurde niet in 70 n.C. want sindsdien is er helemaal geen tempel meer.

7. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk, zal er een priesterschap werkzaam zijn in de tempel en er zullen dierlijke offers gebracht worden (Ezechiël 44:1-46:24).

Dit gebeurde niet in 70 n.C. want toen werd een eind gemaakt aan de tempel, de offers en het priesterschap.

8. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk “zullen de joden zich vestigen in het hele beloofde land, en het zal terug onderverdeeld worden in 12 stammendivisies. Maar deze divisies zullen verschillen van deze in het boek Jozua” (Arnold G. Fruchtenbaum, *Footprints of the Messiah*, p. 328). De locatie van alle 12 stammen tijdens het koninkrijk is beschreven in Ezechiël 47:13-48:29. Zeven stammen zullen zich situeren ten noorden van de tempel (Ezechiël 48:1-7) en vijf stammen ten zuiden van de tempel (Ezechiël 48:23-29).

Dit vond niet plaats in 70 n.C. Na de Romeinse verwoesting van Jeruzalem werden de overgebleven joden verstrooid over de hele wereld, tot er in de 20ste eeuw een klein overblijfsel terugkeerde naar Israël en er een joodse staat werd gesticht.

9. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk, zal er een boodschap van goed nieuws zijn voor Jeruzalem (Jesaja 52:7-10). Deze boodschap zal bestaan uit de volgende elementen: 1) Het goede nieuws van vrede; 2) Het goede nieuws dat de Messias zal regeren in Sion; 3) Het goede nieuws dat God Zijn volk heeft vertroost; 4) Het goede nieuws dat God Jeruzalem heeft verlost.

Dit vond niet plaats in 70 n.C. want toen was er alleen maar het slechte nieuws van oordeel en verwoesting.

10. Wanneer Christus komt in Zijn koninkrijk zal er vreugde en blijheid zijn (Jesaja hoofdstuk 35). Deze vreugde zal voortkomen uit de volgende toestanden: 1) De woestijn zal vruchtbaar worden (Jesaja 35:1-2, 6-7); 2) De Messias zal Israël komen bevrijden (Jesaja 35:3-4); 3) Zij die lam, blind of doof zijn zullen genezen worden (Jesaja 35:5-6); 4) Wilde, gevaarlijke dieren zullen niet langer een probleem vormen (Jesaja 35:9). 5) Het zal een tijd zijn van grote blijdschap (Jesaja 35:10).

Dit gebeurde niet in 70 n.C. want de overlevende joden hadden geen blijheid doch enkel smart en verdriet (vergelijk Jesaja 35:10).

3) De passages die spreken over de reikwijdte van de Verzoening

Een ander voorbeeld van gereformeerden die de letterlijke interpretatie verlaten hebben is hun theologische interpretatie met betrekking tot de vraag: VOOR WIE STIERF CHRISTUS?

Gereformeerden zullen ermee instemmen dat er universele termen gebruikt werden om te beschrijven voor wie Christus stierf. Hoe moeten die universele termen begrepen worden? Zij die zich houden aan “beperkte verzoening” zeggen ons dat “wereld” (Johannes 3:16; 6:51; 2 Korinthiërs 5:19) niet echt “wereld” betekent en dat “de hele wereld” (1 Johannes 2:2) niet echt “de hele wereld” betekent. Bovendien staan zij erop dat “allen” (1 Timotheüs 2:6) niet echt “allen” betekent, en dat “alle mensen” (1 Timotheüs 2:4) niet echt “alle mensen” betekent, en dat “allen” in Hebrreeën 2:9 niet echt “allen” betekent, en dat “ons allen” (Jesaja 53:6) niet echt “ons allen” betekent.

Sir Robert Anderson heeft het volgende geschreven:

“In de vroege jaren van mijn christelijke leven was ik erg verbijsterd en bedroefd door de veronderstelling dat de volle en duidelijke woorden van zulke Schriftplaatsen als Johannes 3:16; 1 Johannes 2:2; 1 Timotheüs 2:6 niet waar waren, en in een cryptische zin begrepen werden door enkel geïnitieerden. Want, zo werd me gezegd, de overschaduwende waarheid van goddelijke soevereiniteit in de uitverkiezing verbood ons ze letterlijk te nemen. Maar een halve eeuw geleden bevrijdde een vriend van die dagen - wijlen Dr. Horatius Bonar - mij van deze eigenaardige overheersende dwaling. Hij leerde me dat waarheden voor ons enkel onverzoenbaar waren omdat ons beperkte verstand het Oneindige niet kan begrijpen; en we moeten nooit toestaan dat ons foute begrip van de eeuwige raad van God ons hindert in onvoorwaardelijk geloof in de woorden van de Heilige Schrift” (Uit de inleiding van Anderson’s boek *Forgotten Truths*).

Dispensationalisten hebben moeite gedaan om volgende regel van bijbelse interpretatie te volgen: “When the plain sense makes good sense seek no other sense lest it result in nonsense!” (vertaald: “Wanneer de voor de hand liggende betekenis zinnig is, zoek dan geen andere betekenis opdat het niet eindigt in nonsens”). Maar anderen hebben een letterlijke benadering verlaten met betrekking tot bepaalde gebieden in de Schrift. Zij die beperkte verlossing aanhangen, bijvoorbeeld, hebben een andere regel gevolgd: “Wanneer de duidelijke, voor de hand liggende betekenis, ons theologische systeem tegenspreekt, zoek dan een andere betekenis opdat we niet eindigen met het tegen spreken van ons bijzondere soort van calvinisme”.

Meer dan driehonderd jaar geleden schreef Richard Baxter het volgende:

“Wanneer God ons vertelt, zo duidelijk als maar gezegd kan worden, dat Christus stierf voor elk mens dan willen mensen dit ontkennen, en daartoe verwerpen zij de duidelijke betekenis van de woorden, louter omdat zij niet kunnen zien hoe dit kan harmoniëren met Christus’ vervloeking van mensen en met Zijn bijzondere liefde voor Zijn uitverkorenen. Het is niet moeilijk om de faire en harmonieuze consistentie te zien: Maar wat als u niet kan zien hoe twee volle waarheden van het Evangelie zouden overeenstemmen? Wilt u daarom een van deze ontkennen wanneer beide duidelijk gesteld zijn? Is dat niet een grote trots om uw eigen begrip hoger te plaatsen dan de wijsheid van de Geest van God, die de Schrift inspireerde? Zou een nederig mens niet veeleer zeggen ‘dat ongetwijfeld beide waar zijn alhoewel ik ze niet met elkaar kan verzoenen’? Maar anderen willen deze volle waarheden ontkennen omdat zij zo denken. Maar spreekt de Schrift over enige van deze opinies van hen even duidelijk als dat ze zegt dat Christus stierf voor elk mens? Zegt de Schrift ergens zo duidelijk dat Hij niet voor allen stierf? Zegt de Schrift ergens van enig mens dat Christus niet voor hem stierf? Zegt de Schrift ergens dat Christus *enkel* voor Zijn schapen stierf, of voor Zijn uitverkorenen en dat Hij daarbij de niet-uitverkorenen uitsluit? Er is niet zo’n woord in de hele Bijbel; zouden dan niet de zekere waarheden en de duidelijke teksten de standaard moeten zijn voor de onzekere punten en vage teksten?” (Richard Baxter, *Universal Redemption of Mankind*, pages 282-283).

Richard Baxter paste dan deze principes bekwaam toe op de zaak die voorhanden kwam:

“Zou u geloven dat Christus stierf voor alle mensen indien de Schrift *dit duidelijk zegt*? Indien ja, zeg me dan, welke bewoordingen u kunt bedenken, of welke bewoordingen voor u duidelijker zouden moeten te zijn, dan deze die gebruikt worden? Is het niet genoeg dat Christus de

Redder van de *wereld*¹ wordt genoemd? U zal zeggen: is dat van de *hele wereld*?² Ja, zo staat het er, Hij is de verzoening voor de zonden van de *hele wereld*. Wilt u zeggen dat dit niet voor *alle mensen*³ van de wereld is? Maar de tekst zegt dat Hij inderdaad stierf voor *alle mensen*, zowel als voor de *hele wereld*. Maar wilt u zeggen dat dit niet wordt gezegd voor *elke mens*? Jawel, er wordt gezegd dat Hij de dood proefde voor *elke mens*.⁴...” (Richard Baxter, *Universal Redemption of Mankind*, pages 286-287. De verzen waarop gezinspeeld wordt in dit citaat zijn Joh. 4:42; 1 Joh. 2:2; 1 Tim. 2:4-6; Heb. 2:9; 2 Pet. 2:1).⁵

Ik weet van een mens die niet geloofde dat Christus stierf voor alle mensen maar die toch de volgende toegeving moest doen: “Als Christus werkelijk voor alle mensen stierf, dan weet ik niet hoe de Bijbel dit duidelijker had kunnen zeggen”. Hoe waar! Deze mens omarmde later de leer van onbeperkte verzoening omdat hij de duidelijke verklaringen van de Schrift niet kon ontkennen

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹ Joh. 1:29; 4:42; 6:51. 2 Kor. 5:19; 1 Joh. 4:14.

² 1 Joh. 2:2.

³ Rom. 5:18; 1 Tim. 2:4, 6; Titus 2:11; Hebr. 2:9 SV: “allen”.

⁴ Hebr. 2:9 KJV: “for every man”; zelfs voor valse leraren: 2 Petrus 2:1.

⁵ Zie verder: “Stierf Christus enkel voor de uitverkorenen?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/uitverkorenen.pdf>.